

ההומור הטרגי-קומי בקומיקס הישראלי על השואה: תקשורת בין-דורית,

בין שואה לתקומה

אילריה שטילר טימור*

תקציר

תרגום השואה לשפה חזותית אינו מטלה פשוטה, קל וחומר כשמדובר במדיום הקומיקס, הנחשב לשולי בנוף התרבותי ובייחוד כשהסיפור עצמו מסופר בהומור. בפרספקטיבה הישראלית, השואה לא יכולה אלא להימדד במונחים של ציונות, דבר המגביר את מורכבות הטיפול בנושא באמצעות הומור. באמצעות שתי יצירות קומיקס ישראליות העוסקות בשואה, נבקש לעמוד על הקשיים בתקשורת הבין-דורית ועל ההתייחסות לממד הלאומי. הטענה כי יש אי-ההלימה בין ז'אנר הקומיקס לבין נרטיב שואתי תתברר כחסרת בסיס. שתי הנובלות הגרפיות שנביא בפני הקורא הן: *הדור השני- דברים לא סיפרתי לאבא* של מישל קישקה ו-*הנכס* של רותו מודן. אנו מראים כי שתיהן נועזות במסרן, כיוון שהן נוגעות ב"פרות קדושות": קישקה טוען לזכותם של בני הדור השני להביע את רגשותיהם ואילו מודן ממוטטת את ערכו המוסרי-לאומי של "המסע לפולין". שני היוצרים מציגים נושאים רגישים וטעונים ביותר בטון טרגי-קומי.

* ד"ר אילריה שטילר טימור, מרצה מן החוץ במכללה האקדמית ע"ש ספיר ומרצה במכללה האקדמית ע"ש קיי. ilariagc@gmail.com